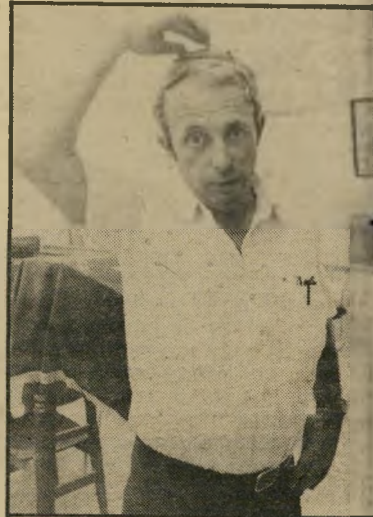

השכונה זכתה
בבית-כנסת חדש,
אך התושבים
רבים בנייה
על הזכות להתפלל בו.

לכאורה הכל נראה כשורה. תור שבי השכונה התלאביבית תלי כביר, זכו לבית-כנסת בנו לתפי ארת. המתנוסס למרחקים. ומבהיק בלבובו וביופיו. אולם, למעשה, הרי יופי והגאווה היו אך למראית עין. כל מי שנכנס פנימה. לתוך המיבר נה גדליהמימים. נדהם. הליכלוך. חוסר-הסדר והרעש ועקו לעין כל. בית-הכנסת, שבנייתו הושלמה אך לפני שנתיים. מאכלס בשניה בין כתליו תומריבניה ופועלים. ה

פרקדיט לישצינסקי
הבג'צ יפיל את הקיר

טורחים לחצות את קומתו הראי שונה ולהפכה לשני בבתי-כנסת, ספרדים על-ידי קיר בטון. ספרדים ואשכנזים בצריף. לפני כ-35 שנים היתה השכונה תל-כביר מעברה, שבה נבנה צריף ששימש כבית-כנסת לאשכנזים. בי משך הזמן התפרקה המעברה, בי מיסגרת פרויקט שיקום-השכונות. נבנו בניינים רבים. התושבים עברו לגור בהם. אולם הצריף ששימש כבית-כנסת נשאר לעמוד על כנו. השכונה התרחבה ונוספו לה תושבי בים רבים. רובם ספרדים. שפנו להתפלל בצוותא עם האשכנזים בצריף.

לפני כשנתיים בנתה המועצה הדתית בית-כנסת חדש בשכונה. ובתמורה קיבלה את השטח שעליו עמד הצריף. בזמן מסירת הבניין קמו שלושה תימנים המתגוררים בשכונה. והחליטו שהם רוצים בית כנסת משלהם. הם החתימו אנשים רבים על עצומה. והגישו אותה למועצה הדתית.

אחרי שבוע הקימו התימנים ועד משלהם. נכנסו לבית-הכנסת החדש. פרצו את דלת החדר-השמשל. והציבו את התיבה ואת ארון-הקודש שלהם באמצע בית-הכנסת. ארבעת חברי הוועד של בית הכנסת. בהם שניים אשכנזים ור שניים ספרדים. פנו בתדהמה למועצה הדתית. והיא הגיעה איתם לפשרה. התימנים יקבלו את החדר הקטן בבית-הכנסת. שעמד ריק, ואף יקבעו שעזרת-הפילה כדי שי התימנים לא יפריעו לשאר המתי פללים. אולם ציבור המתפללים ה תימני. שרובו אף לא התגורר בשכונה, סירב לעמוד בהסכמי הפשרה. חלק גדול מציבור המתי (המשך בעמוד 46)

הטעים

כיצד נגזלים פירות הניצחון

ומה מכינה אגודת ישראל * על שטרות

בלי ערך וקוב ומדוע אין כסף לחינוך

המשלה מקיצה כלבים רדומים

אליהו סלכמר:

אף משקיף פוליטי מפוכח לא היה צריך להיות מופתע מכך כי מילחמת "שלום הגליל" על גילגוליה השונים זירזה גיבוש תוכנית אמריקאית להסדר הבעיה הפלסטינית: לא היה מקום להפתעה. משום שהיה ברור מלכתחילה — כפי שהזכירו אמצעי-התק" שורת בעולם ובישראל — כי הרחבת מיבצע "שלום הגליל" מפנה את ורקורי העולם אל הבעיה הפלסטינית. מעוררת אהדה לרבבות קורתיגג מעל ראשם. וממקדת מחדש את הסכסוך המזרחי תיכוני על הבעיה הפלסטינית. התהליך ותוצאותיו אינם יוצאי-דופן על רקע מעשיה של ממשלת בגין. יש לממשלה "כישרון" מובהק להקיץ משנתם כלבים רדומים שרוב העולם. ורובו של עם ישראל, היו מעדיפים להשאירם ישנים. "הארץ" 2.9.1982

אמץ אותו לא רק לגבי בולים, אלא גם ביחס לשטרות הכסף שבשימוש חלקי בישראל — השקלים.

בין כה וכה אין כל ערך לשקלים בשימוש בחו"ל. שום בית-עסק או נותן שרותים מעבר לים אינו מוכן לקבל שקלים בלאו הכי. גם בארץ הולך השימוש בשקלים ור נעשה נדיר יותר ויותר. לרכישת מוצרים של ממש, כמו דירה או מכונית. נקבע הערך בדולרים של ארצות-הברית. או במטבע של הארץ שבה מיוצר כלי-הרכב. הטרקטור או המכונה התעשייתית. כלומר, השקלים הם בעצם מטבע עובר לסוחר רק לגבי שרותים ומוצרים מקומיים. כלולו מכירים את ההרגשה המתסכלת של שינויי המחירים התכופים בכל התחומים בחינוך הכלכליים. יהיה זה בכי חנית הקלה עצומה אם שטרי הכסף לא ישאו כלל ערך נקוב.

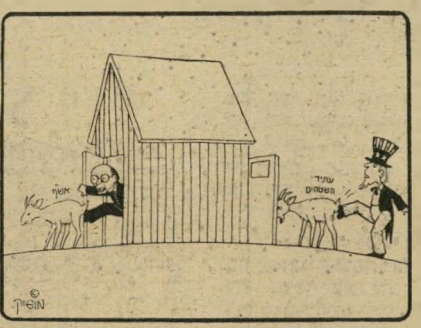
"עז המישמר", 1.9.82

אהרון גבע:

קיצוצים בחינוך

בישראל יש משאבים בשפע למטרות פור ליוטיות. אין מחסור במיליארדים להרחבת המילחמה בלבגון. אפילו למטרה פוליטית שולית הכרוכה בצירוף "התחיה" לממשלה

אושיק: מעשה בעז

"דבר", 2.9.1982

נמצאו סכומי ענק. אולם כאשר מדברים ברווחה בכלל ובחינוך בפרט. אין כסף. כאשר מדברים על חינוך שואלים לפתע את "השאלות האמריקאיות": האם פחתה האלימות והשימוש בסמים? מה הועילו היועצים הפסיכולוגיים. רכזי המיקצוע. קציני הביקור הסדיר? ושר-החינוך נדרש לקצץ.

"דבר", 1.9.1982

ישעיהו בן-צורת:

גליץ שויינים לכולנו

גליציה"ל אינם ואסור שיהיו רכושו של מישהו. לא של שרי-הביטחון. ולא של הר"מסכ"ל. גליציה"ל הם נכס לאומי. ובתור שכזה הם שייכים לכולנו. ואנו רשאים ור חייבים להיאבק על קיומם. בסניגון וברמה שהיו טימני ההיכר של התחנה כרוב שנותיה. אבל מאבק במוכן זה פירושו. כל עוד הדבר ניתן. להמשיך ולערוך. להנחות. לשדר. ורק לא להתקפל.

צה"ל מתגאה ובצדק. בטובי הטייסים. השריונאים. הצנחנים בעולם. צה"ל יכול

וצריך להתגאות גם בעובדה שבמיסגרתו. בסמכותו ותחת מרותו קמה לו תחנת-הרדיו הטובה והפופולרית ביותר בארץ. מה פשר תחנת-רדיו טובה? תחנה בעלת מסורת של תרבות ואמנות. בומר עממי וכפופ. ביומני החדשות ובפרשנות. "ידיעות אחרונות", 1.9.82

זיה יריב:

כגישה שכזאת

תבין אותי. חוסיין ירדי. לא הזמנתי אותך לחווה שלי כדי שתיתן את ירדן לפלסטינים חס וחלילה! מדוע שאעשה זאת?! אין צורך בכך! ירדן היא הרי המדינה הפלסטינית וגם אתה. חוסיין ירדי. פלסטיני. כן. ירדי היקר. אלה הן עובדות החיים ולא תוכל להתכחש להן. ירדן היא מולדתם הטבעית וההיסטורית של הפלסטינים. כשם שיהודה ושומרון היא מולדתם הטבעית וההיסטורית של הישראלים. מוחמד. תגיש קפה לחוסיין! לא. לא. אל תאמין לדברי הבלע וההשמצות עלי. חוסיין ירדי! שטויות! אני לא טיפוס נר רא כליכך. אני אוהב לעזור. אני שוחר טובי תך! אני לא רוצה להפיל את מישטרך! וגם לא יקשתי שתיפגש אתי כדי לפגוע בגאוותך ולאיים עליך! אתה הרי פלסטיני גאה. ואני מד ככד את גאוותך הלאומית! לא הזמנתי אותך לחווה שלי כדי להתכתב לך תנאי כניעה וגם לא כדי לשכנע אותך לוותר על כס ה מלכות! אני פשוט פונה אליך כישראל! לא פלסטיני גאה! מה דעתך להיות פועלי-בנין בחווה שלי? "ידיעות אחרונות", 3.9.82

כסוקי רשבוט

- אריק שרון בראיון לעיתונאית ארי ריאנה פלאצ'י: "אילו הייתי משוכנע שיש לי היכנס לביירות — איש בעולם לא היה מונע זאת!"
- הנ"ל: "דמוקרטיה או לא דמוקרטיה — הייתי נכנס אפילו אם ממשלתי לא היתה רוצה בכך."
- הנ"ל: "איני דתי. מעולם לא הייתי. למרות שאני מקיים כללים מסויימים של היהודים כמו לא לאכול חזיר. לעולם איני אוכל חזיר."
- ח"כ שוקמית אדוני: "שכאני מקי שבה (מנחם) בגין ואריק שרון נדמה לי ש הם מתכוונים לעשות לפלסטינים מה שהתוררי כים עשו לארמנים."
- הרב מנחם הכהן: "נשיאה החדש של לבנון — מלך בשר ודם."
- הנ"ל: "כל תקופה והידיד שלה. כל מנהיג וידידיו. פעם קראנו "הידיד" לצירלס אורד וינגייט, מאמן פלוגות הלילה של ההגרי נה. היום הידיד הוא באשיר ג'מיל. מסקד פלור גות החושך של הפאלנגות."
- ח"כ שימיעון פרס לעיתונאית דורית גפן: "התחלנו להדפיס מפות מאפגניסטאן ועד תורכיה. כל העולם משתנה והולך בלשוננו של אריק שרון. מה יצא מזה?"
- רב סרן (מילר) ישי צימרמן מ"יחידת הצנחנים 101, שנאשם בנטילת מי טוס ללא רשות בבירות: "מטוס הסטנה גירה אותי. או לקחתי אותו לארץ."
- תת אלוף (מילר) אהרון דויד, על הנ"ל: "צימרמן שייך ללוחמים המכסים באומץ ליבם חסרונות קטנים של משמעת בלתי מיבצית."
- המשורר יבזי: "ההסברה הישראלית משולה להומורסקה עצובה. היא מטלפנת לק צות-יחבל ומדברת אל עצמה."
- הנ"ל: "כדי לאהוב את הארץ אין צורך להיפצע במילחמה אחת ולמות בשישית."